

รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธ ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

Strengthening Political Leadership Model of Local Politicians based on Buddhist Principles in Nakhon Si Thammarat Province

โสธยา ประสพสุข* และพระมหาเอกวิน ปิยวีโร

Soraya Prasopsuk* and Phramahaekkwawin Piyaweero

Received: 4 March 2025, Revised: 28 June 2025, Accepted: 29 June 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพทั่วไปของภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อวิเคราะห์หลักธรรม แนวคิด และทฤษฎี การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อสร้างรูปแบบองค์ความรู้การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช บทความวิจัยในครั้งนี้ เป็นบทความวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลทางเอกสาร สัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 25 รูป/คน และจัดเวทีเสวนากลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพทั่วไปของภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แนวโน้มของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกโดยส่วนใหญ่ นั้นมักจะเป็นบุคคลที่ประชาชนมีความไว้วางใจอยู่ในระดับหนึ่ง โดยวัดจากบุคคลที่ใกล้ชิดของผู้สมัครว่าครั้งที่เคยดำรงตำแหน่งนั้นได้บริหารงานแล้วเป็นอย่างไร หรือเป็นที่นับถือตาของประชาชนในพื้นที่ และเมื่อนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นเป็นผู้ที่มีการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ดูแล บริหารให้เป็นไปตามที่ประชาชนมุ่งหวังก็มักที่จะได้รับเลือกในวาระต่อไปอีก หรือแม้กระทั่งบุคคลใกล้ชิดมาลงสมัครก็มักได้รับคะแนนเสียงตามไปด้วย แต่ในทางกลับกันหากได้รับเลือกแล้วไม่มีการพัฒนา มุ่งหาแต่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ใช้อำนาจที่มีอยู่ในทางที่มีชอบ ประชาชนก็จะหมดความนิยม ทำให้ประชาชนมีความเฉยชาเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับการเมืองท้องถิ่นลดน้อยลง เพราะทัศนคติด้านลบของนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกมาไร้ซึ่งความโปร่งใส ไม่มีการทำงานด้านการพัฒนามีแต่สร้างอิทธิพลเพื่อ

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)

E-mail : tantara0906@hotmail.com

ผลประโยชน์ แต่งตั้งบุคคลใกล้ชิดให้เข้ามาทำงานเพื่อรับค่าตอบแทนอย่างมีเส้นสาย โดยไม่คำนึงถึงความรู้ความสามารถที่ตรงกับสายงาน 2) หลักธรรม แนวคิด และทฤษฎีการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่านักการเมืองท้องถิ่นเปรียบได้ว่าเป็นตัวแทนของประชาชน มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ จึงได้รับเลือก เพราะประชาชนไว้วางใจ ดังนั้น ผู้นำที่ตินั้นต้องเป็นผู้มีศีลมีธรรมเป็นพื้นฐาน (1) การครองตน โดยใช้หลักอิทธิบาท 4 คือ ผู้นำควรมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ รักในงานที่ได้รับ (ฉันทะ) มีความพยายามให้งานที่ได้รับประสบผลสำเร็จ (วิริยะ) เอาใจใส่คนรอบข้าง ทุ่มเทในงาน (จิตตะ) มีการวางตัวดี เหมาะสม เป็นต้นแบบที่ดี (วิมังสา) (2) การครองคน โดยใช้สังคหวัตถุ 4 คือ การรู้จักแบ่งปัน (ทาน) กล่าวถ้อยคำสุภาพ (ปิยวาจา) การทำตนเป็นประโยชน์ (อัตถจริยา) วางตนเหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย (สมานัตตตา) และ (3) การครองงานโดยใช้พรหมวิหาร 4 คือ การปกครองคนด้วยความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และสัมมาอาชีวะ คือ การหาเลี้ยงชีพตนด้วยความถูกต้องทั้งทางกฎหมายและถูกต้องตามครรลองครองธรรม 3) รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผ่านรูปแบบที่เรียกว่า 4Controls Model ประกอบด้วย Self Control คือ นการควบคุมตนเอง ด้วยการนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้ Staff Control คือ การปฏิบัติต่อผู้อื่น ด้วยการนำหลักสังคหวัตถุ 4 มาใช้ Task Control คือ การปฏิบัติงาน ด้วยการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 Government Control คือ การปกครอง ด้วยการนำหลักทศพิธราชธรรมมาใช้

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธ, นักการเมืองท้องถิ่น, พระพุทธศาสนา

Abstract

The objectives of this research were as follows: To analyze the general condition of political leadership of local politicians in Nakhon Si Thammarat province. 2) To analyze principles, concepts and theories strengthening Buddhist political leadership of local politicians in Nakhon Si Thammarat province. 3) To create a knowledge model for strengthening Buddhist political leadership among local politicians. In Nakhon Si Thammarat province. This research is qualitative research by collecting document data In-depth interviews with 25 persons and

a group discussion stage from 11 persons. Research tools include interview and from data analysis using descriptive methods. The findings were as follows: 1) The general condition of the political leadership of local politicians in Nakhon Si Thammarat Province found that the tendency of the majority of those selected are usually people who the public trusts at a certain level. It is measured by the people close to the applicant and how they were managed when they held the position. Is it respected and respected by the people in the area and when local politicians who are elected to office are people who behave well, act rightly, and take care. If managed in accordance with what the people hope for, they will often be elected for the next term or even close people. When they come to apply, they often receive votes as well. But on the other hand, if chosen, there will be no development. Seeking only personal benefit and those of others use the power you have in an illegal way. People will lose their popularity. This causes people to be apathetic about local politics. Giving importance to local politics reduces less because of the negative attitude of the elected local politicians, lack of transparency, no working in development only creates influence for profit. Appoint close people to come work to receive compensation with connections regardless of knowledge and abilities that match the line of work. 2) Dhamma principles, concepts, and theories for strengthening Buddhist political leadership of local politicians in Nakhon Si Thammarat province. It was found that local politicians can be compared to being representatives of the people, having knowledge and abilities that are evident and therefore being chosen. Because the people trust the leaders a good person must be a person who has morality and dhamma as a basis. (1) Self-rule using the 4 principles of Iddhipada, that is, leaders should have the characteristic of eagerness to learn. Love the work you receive (chantha), make an effort to make the work you receive successful (viriya), care for those around you, be dedicated to your work (chitta), have a good, appropriate posture, be a good role model (vimansa). (2) Domination Person by using the four sangaha

vatthu: knowing how to share (dana), speaking polite words (piyavaca), making oneself useful (atthacariya), acting appropriately and consistently (samanatta), and (3) holding one's work. Using the four brahmavihara: governing people with kindness, compassion, kindness, equanimity, and right livelihood. Earning one's livelihood in a legal and ethical manner. 3) Model for strengthening Buddhist political leadership of local politicians in Nakhon Si Thammarat Province Through a model called the 4Control Model consisting of Self Control, which is the principle used to control oneself by applying the 4 Iddipada principles, Staff Control is a dhamma principle used in treating others by applying the 4 principles of Sangha Vatthu, Task Control is a principle used in operation by applying the principles of Sappurisa Dhamma 7, Government Control, which is the principle used in govern by applying the Virtues of the King.

Keywords : Buddhist political leadership, local politicians, Buddhism

บทนำ

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองที่มีประวัติมาอย่างยาวนานกว่า 1,800 ปี เป็นเมืองที่สำคัญในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และศาสนา ปัจจุบันสามารถแบ่งเขตการปกครองตามลักษณะพื้นที่ออกเป็น 23 อำเภอ 165 ตำบล 1,552 หมู่บ้าน ในส่วนของการจัดการปกครองในส่วนของท้องถิ่นนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 185 แห่ง แบ่งออกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 50 แห่ง และ องค์การบริหารส่วนตำบล 130 แห่ง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช : 2564 : 1) ซึ่งถือเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยู่อักกันเป็นอย่างดีในภาคใต้ของประเทศไทย

ประเทศไทยประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีการเพิ่มอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกล่าวได้ว่าการปกครองท้องถิ่นนั้น คือการปกครองที่รัฐกลางหรือส่วนกลางมีการกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง

โดยเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งการที่มีการจัดการปกครองโดยส่วนกลางนั้น ทำให้เกิดการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดระบบการเมืองท้องถิ่นแบบประชาธิปไตยตัวแทนที่เป็นทางการขึ้นในท้องถิ่นต่าง ๆ เมื่อมีการให้บริการ รายได้ และเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทสำคัญของการเมืองท้องถิ่นในฐานะตัวแทนของประชาชน อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ทางการเมืองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการฝึกฝนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกิจการบ้านเมืองที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นพลเมืองที่แข็งขันของประเทศชาติได้ (ณัฐพล ใจจริง : 2560 : 1) ซึ่งการที่ประชาชนมีการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเรียกว่า “นักการเมืองท้องถิ่น” ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

นักการเมืองท้องถิ่นจัดว่าเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับประชาชน เป็นที่ได้รับความไว้วางใจ มีหน้าที่เป็นผู้มีและใช้อำนาจในหน่วยงาน ที่จะดำเนินการดูแล ช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ประสานงาน สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานตามกฎระเบียบและขอบเขต เพื่อเกิดผลงานบรรลุเป้าหมายสูงสุดโดยเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีควรมีคุณลักษณะที่สามารถอดทนอดกลั้นต่อความเครียด มีความมั่นใจในตนเอง ซื่อสัตย์ มีความมุ่งมั่น มีความสามารถด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน รวมถึงเป็นตัวกลางสร้างความเข้าใจให้ตรงกันระหว่างภาครัฐกับประชาชน ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับหลักธรรมในเชิงพุทธแล้วพบว่ามโนยที่ใกล้เคียงกัน อนึ่ง ผู้นำในเชิงพุทธนั้นก็มิคุณสมบัติคือการนำ สติ ปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคลที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม โดยการนำหลักธรรมอันได้แก่ พรหมวิหารธรรม ทศพิธราชธรรม สังคหวัตถุธรรม และสัปปริสธรรม มาใช้เป็นหลักยึดเหนี่ยวในการปกครองคน ปกครองงาน และปกครองตน นอกเหนือจากการใช้เพียงกฎระเบียบข้อบังคับเพียงอย่างเดียว ซึ่งพระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ในโคบาลสูตร (อง.จตุกก (ไทย) 21/70/98) โดยการเปรียบเทียบฝูงโค และโคจ่าฝูง เกี่ยวกับผู้นำและผู้ตามไว้ว่า “เมื่อฝูงโคว่ายน้ำข้ามน้ำ ถ้าโคจ่าฝูงไปคด โคหมดทั้งฝูงนั้นก็คดตามกันเพราะมีผู้นำที่ไปคด ฉนใด ในหมู่มนุษย์ก็ฉนนั้นบุคคลผู้ใดได้สมมติให้เป็นใหญ่ หากบุคคลผู้นั้นประพฤติไม่เป็นธรรมหมู่ประชาชนนอกนั้นก็ประพฤติเสียหาย แฉวนแคว้นทั้งหมดก็จะยากเข็ญ หากผู้ปกครองเป็นผู้ไร้ศีลธรรม เมื่อฝูงโคว่ายน้ำข้ามน้ำ ถ้าโคจ่าฝูงไปตรง โคหมดทั้งฝูงนั้นก็ไปตรงตามกันเพราะมีผู้นำที่ไปตรง ฉนใด ในหมู่มนุษย์ก็ฉนนั้น บุคคลผู้ใดได้รับสมมติให้เป็นใหญ่ หากผู้นั้นประพฤติชอบธรรมหมู่ประชาชนนอกนั้นก็พลอยดำเนินตามทั้งแฉวน

แคว้นก็จะอยู่เป็นสุข หากผู้ปกครองตั้งใจอยู่ในธรรม” จากพุทธพจน์นี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ผู้นำที่มีต่อความอยู่รอด รวมถึงสันติสุขของผู้ตาม เปรียบเสมือนจำโคและฝูงโคนั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษา “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อให้ให้นักการเมืองท้องถิ่นได้นำการบริหารด้านการเมืองและหลักธรรมมาใช้ประยุกต์กับความรู้ ความสามารถ สติ ปัญญา หรือ อัจฉริยภาพต่าง ๆ ก่อเกิดเป็นการเมืองเชิงพุทธ รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ในการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่ บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพทั่วไปของภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อวิเคราะห์หลักธรรม แนวคิด และทฤษฎี การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อสร้างรูปแบบองค์ความรู้การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) แบบเจาะจงบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนา ด้านการเมืองท้องถิ่น ด้านรัฐศาสตร์ และตัวแทนผู้นำชุมชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 25 รูป/คน และการเสวนากลุ่ม (Focus Group) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการ พระภิกษุ นักวิชาการด้านศาสนา นักวิชาการด้านการปกครองในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11 รูป/คน

2. การศึกษาเอกสาร

เป็นการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง สืบค้นข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย ดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ตำรา หนังสือ บทความ งาน

เขียนของหอสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมถึงสื่อสารสนเทศ โดยเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการสัมภาษณ์ (In-depth informal interview) ผ่านการตรวจสอบโดยที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เป็นแนวทางในการพูดคุย ซักถามและจดบันทึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ หลังจากนั้นก็ได้ดำเนินการเรียบเรียงและนำเสนอการบูรณาการองค์ความรู้เกี่ยวกับ “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช”

5. การเสวนากลุ่ม

เป็นลักษณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยกำหนดประเด็นตามวัตถุประสงค์ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลบทสัมภาษณ์มาเขียนเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยนำเสนอผลงานการวิจัยตามลำดับขั้นตอนด้วยวิธีการบรรยายในรูปแบบเชิงคุณภาพตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา หลังจากนั้นก็ได้ดำเนินการเรียบเรียงและนำเสนอการบูรณาการองค์ความรู้เกี่ยวกับ “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช”

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยรูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

สภาพทั่วไปของภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักการเมืองท้องถิ่น คือ บุคคลที่เสนอตัวเข้าไปเพื่อให้ประชาชนเลือกเข้าไปเพื่อทำหน้าที่แทนในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่การจะได้มาซึ่งคะแนนเสียงนั้นต้องมีการโน้มน้าว จูงใจประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจัดเวทีปราศรัยนโยบาย การหาเสียงแบบเคาะประตูบ้าน การจัดทำป้ายโฆษณา หรือแม้กระทั่งการโจมตีจุดอ่อนของผู้สมัครอื่น ๆ และการซื้อเสียงในรูปแบบต่าง ๆ ก็มีให้เห็นกันอยู่เสมอ แนวโน้มของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกโดยส่วนใหญ่แล้วนั้นมักจะเป็นบุคคลที่ประชาชนมีความไว้วางใจอยู่ในระดับหนึ่งโดยวัดจากบุคคลที่ใกล้ชิดของผู้สมัครซึ่งจะต้องเป็นผู้มีชื่อเสียงที่ดีในการดำรงตำแหน่งมาก่อน ทั้งนี้ต้องเป็นที่นับนำถือตาของประชาชนในพื้นที่ตลอดจนความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองที่เป็นผู้สนับสนุนนั่นเอง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณานักการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วนั้น นักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นเป็นผู้ที่มีการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ดูแล บริหารให้เป็นไปตามที่ประชาชนมุ่งหวังก็มักที่จะได้รับเลือกในวาระต่อไปอีก หรือแม้กระทั่งบุคคลใกล้ชิดมาลงสมัครก็มักได้รับคะแนนเสียงตามไปด้วย แต่ในทางกลับกันหากได้รับเลือกแล้วไม่มีการพัฒนา มุ่งหาแต่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ใช้อำนาจที่มีอยู่ในทางที่มีชอบ ประชาชนก็จะหมดความนิยมรวมไปถึงบุคคลใกล้ชิดที่ต้องการมาลงสมัครในคราวถัดไปด้วย ทำให้ประชาชนมีความเฉยชาเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับการเมืองท้องถิ่นลดน้อยลง เพราะทัศนคติด้านลบของนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกมาไร้ซึ่งความโปร่งใส ไม่มีการทำงานด้านการพัฒนามีแต่สร้างอิทธิพลเพื่อผลประโยชน์ แต่งตั้งบุคคลใกล้ชิดให้เข้ามาทำงานเพื่อรับค่าตอบแทนอย่างมีเส้นสายโดยไม่คำนึงถึงความรู้ความสามารถที่ตรงกับสายงาน ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีใจที่ทำงาน มีความคิดริเริ่ม วิสัยทัศน์กว้างไกล พร้อมรับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง

หลักธรรม แนวคิด และทฤษฎีการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักการเมืองท้องถิ่น เป็นผู้นำที่จะต้องมีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รู้และเข้าใจความต้องการของประชาชน มีความคิดก้าวหน้าสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นในทางบวกต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน มีความคิดเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ พุ่มเท

เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ต้องมีการวางตัวเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดี นักการเมืองท้องถิ่นเปรียบได้ว่าเป็นตัวแทนของประชาชน มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ จึงได้รับเลือก เพราะประชาชนไว้วางใจ ดังนั้น ผู้นำที่ดีนั้นต้องเป็นผู้มีศีลมีธรรมเป็นพื้นฐาน 1) การครองตน โดยใช้หลักอิทธิบาท 4 คือ ผู้นำควรมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ รักในงานที่ได้รับ (ฉันทะ) มีความพยายามให้งานที่ได้รับประสบผลสำเร็จ (วิริยะ) เอาใจใส่คนรอบข้าง ทุ่มเทในงาน (จิตตะ) มีการวางตัวดี เหมาะสม เป็นต้นแบบที่ดี (วิมังสา) 2) การครองคน โดยใช้สังคหวัตถุ 4 คือ การรู้จักแบ่งปัน (ทาน) กล่าวถ้อยคำสุภาพ (ปิยวาจา) การทำตนเป็นประโยชน์ (อัตถจริยา) วางตนเหมาะสม เสมอต้นเสมอปลาย (สมานัตตตา) และการครองงานโดยใช้พรหมวิหาร 4 คือ การปกครองคนด้วยความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และสัมมาอาชีวะ คือ การหาเลี้ยงชีพตนด้วยความถูกต้องทั้งทางกฎหมายและถูกต้องตามครรลองครองธรรม

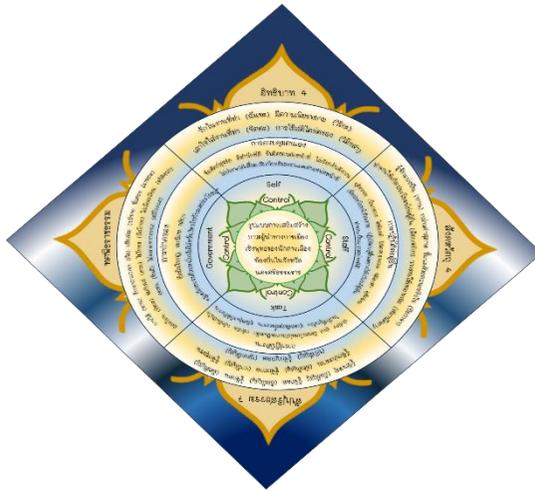
องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย เรียกว่า 4Controls Model ประกอบด้วย

1. Self Control คือ การควบคุมตนเอง ให้มีความซื่อสัตย์ มีสำนึกที่ดี รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่เรียกรับสินบน ไม่ประพฤติเสื่อมเสียเกียรติของตนและตำแหน่งหน้าที่ ด้วยการนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้ ได้แก่ รักในงานที่ทำ (ฉันทะ) มีความเพียร (วิริยะ) เอาใจใส่ (จิตตะ) และการใช้สติไตร่ตรอง (วิมังสา) หลักธรรมที่ใช้ในการควบคุมตนเอง ด้วยการนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้

2. Staff Control คือ การปฏิบัติต่อผู้อื่น ต้องมีความยุติธรรม เป็นกลาง ไม่มีอคติ มีจิตสาธารณะ จิตอาสา อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างให้เกียรติ ทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้วยการนำหลักสังคหวัตถุ 4 มาใช้ ได้แก่ รู้จักการแบ่งปัน (ทาน) กล่าวคำสุภาพ ชี้แนะด้วยความจริงใจ (ปิยวาจา) ทำตนให้เป็นประโยชน์ (อัตถจริยา) และวางตัวเหมาะสม (สมานัตตตา)

3. Task Control คือ การปฏิบัติงาน ต้องปกป้อง ดูแล ถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน อุทิศทุ่มเทให้กับงาน ด้วยการนำหลักสัพบุริสธรรม 7 มาใช้ ได้แก่ รู้จักเหตุ (ธัมมัญญู) รู้จักผล (อัตถัญญู) รู้จักตน (อัตตัญญู) รู้จักประมาณ (มัตตัญญู) รู้จักกาล (กาลัญญู) รู้จักชุมชน (ปริสัญญู) รู้จักบุคคล (บุคคลัญญู)

4. Government Control คือ การปกครอง ต้องยึดมั่นในกฎ ระเบียบ กติกา ใช้หลักธรรมยึดเหนี่ยวจิตใจ ไม่ให้หวั่นไหวไปกับผลประโยชน์ ด้วยการนำหลักทศพิธราชธรรมมาใช้ ได้แก่ การให้ (ทาน) รักษากายวาจา (ศีล) เสียสละ (บริจาค) ซื่อตรง (อาชชวะ) อ่อนโยน (มัททวะ) ช่มกิลีส (ตบะ) ไม่โกรธ (อภิกโรธะ) ไม่เบียดเบียน (อวิหิงสา) อุดหนุน (ขันติ) ไม่คลาตจากธรรม (อวิโรธนะ)

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย
รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธ
ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำประเด็นสำคัญและน่าสนใจมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิจัย สภาพทั่วไปของภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นเป็นผู้ที่มีการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ดูแล บริหารให้เป็นไปตามที่ประชาชนมุ่งหวังก็มักที่จะได้รับเลือกในวาระต่อไปอีก หรือแม้กระทั่งบุคคลใกล้ชิดมาลงสมัครก็มักได้รับคะแนนเสียงตามไปด้วย แต่ในทางกลับกัน หากได้รับเลือกแล้วไม่มีการพัฒนา มุ่งหาแต่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ใช้อำนาจที่มีอยู่ในทางที่มีชอบ ประชาชนก็จะหมดความนิยมรวมไปถึงบุคคลใกล้ชิดที่ต้องการมาลงสมัครในคราวถัดไปด้วย ทำให้ประชาชนมีความเฉยชาเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับการเมืองท้องถิ่นลดน้อยลง เพราะทัศนคติด้านลบของนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกมาไร้ซึ่งความโปร่งใส ไม่มีการทำงานด้านการพัฒนามีแต่สร้างอิทธิพลเพื่อผลประโยชน์ แต่งตั้งบุคคลใกล้ชิดให้เข้ามาทำงานเพื่อรับค่าตอบแทนอย่างมีเส้นสาย โดยไม่คำนึงถึงความรู้ความสามารถที่ตรงกับสายงาน ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีใจที่ทำงาน มีความคิดริเริ่ม วิสัยทัศน์

กว้างไกล พร้อมรับใช้ประชาชนอย่างแท้จริงมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ แก้วนะ (2562 : 39) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตามหลักพุทธธรรม” ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำ ควรให้ความสนใจกับวิถีคิดของผู้นำ จะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้นำ ซึ่งจะพัฒนาเป็นพลังร่วมกันเข้มแข็งมากขึ้น วิสัยทัศน์ของผู้นำในการจัดการกับปัญหาอย่างถูกวิธี เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน มีชื่อเสียงของคนใดคนหนึ่ง ซึ่งความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับระดับการบริหาร การสื่อสารของผู้นำ จนเป็นที่เข้าใจถึงผลประโยชน์ที่ได้รับรู้ร่วมกันอย่างทั่วถึง การบริหารมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ในการปฏิบัติงานนั้นเกิดประสิทธิภาพและยังส่งผลให้เกิดการกระทำซึ่งมุ่งไปในทิศทางอันเป็นเป้าหมาย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหานรินทร์ สุรบุญโณ (เอมพันธ์) (2564 : 52) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพทั่วไปของจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิที่มีความสำคัญ ได้แก่ 1) ยึดมั่นในสถาบันหลักอันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ 3) กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม 4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยการติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนการพัฒนา 6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ กติกา มารยาทของสังคม และ 7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทาง

หลักธรรม แนวคิด และทฤษฎีการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช นักการเมืองท้องถิ่นเปรียบได้ว่าเป็นตัวแทนของประชาชน มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ประจักษ์จึงได้รับเลือก เพราะประชาชนไว้วางใจ ดังนั้นผู้นำที่ดั้นด้นต้องเป็นผู้มีศีลมีธรรมเป็นพื้นฐาน 1) การครองตน โดยใช้หลักอิทธิบาท 4 คือ ผู้นำควรมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ รักในงานที่ได้รับ (ฉันทะ) มีความพยายามให้งานที่ได้รับประสบผลสำเร็จ (วิริยะ) เอาใจใส่คนรอบข้าง ทุ่มเทในงาน (จิตตะ) มีการวางตัวดี เหมาะสม เป็นต้นแบบที่ดี (วิมังสา) 2) การครองคน โดยใช้สังคหวัตถุ 4 คือ การรู้จักแบ่งปัน (ทาน) กล่าวถ้อยคำสุภาพ (ปิยวาจา) การทำตนเป็นประโยชน์ (อตถจริยา) วางตนเหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย (สมานัตตตา) และการครองงานโดยใช้พรหมวิหาร 4 คือ การปกครองคนด้วยความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และสัมมาอาชีวะ คือ การหาเลี้ยงชีพตนด้วยความถูกต้องทั้งทางกฎหมายและถูกต้องตามครรลองครองธรรม มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูปลัดสุวัฒนพุทธิกุล (สุเทพ ตีเยี่ยม) (2565 : 263)

บทความวิชาการเรื่อง “ภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” กล่าวคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า อันจะเป็นการเตรียมความพร้อม การปรับตัวในการบริหารประเทศ ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน การตกต่ำของระบบเศรษฐกิจ และความขัดแย้งทางสังคม ซึ่งการมีภาวะผู้นำทางการเมืองนั้น ผู้บริหารประเทศ จะต้องเป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในธรรม มีความรอบรู้ มีความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละ ไม่มีอคติ ปฏิบัติงานโดยยึดหลักกฎหมาย มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับบทความของพระมหาธรรมาภิบาล จันทวนโณ (วรตันติ) (2564 : 1) บทความเรื่อง “หลักการครองตน ครองคน และครองงาน : รูปแบบการบริหารในยุค 4.0” ผลการวิจัยพบว่า นักบริหารที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งในการบริหารให้ประสบความสำเร็จนั้น มีองค์ประกอบที่จำเป็น 3 ประการ ได้แก่ ตัวผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน และงานที่บริหาร โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาปรับประยุกต์ใช้ในการบริหาร ได้แก่ หลักการครองตน หลักการครองคน และหลักการครองงาน ดังนี้ 1) หลักการครองตน สำหรับผู้บริหาร ได้แก่ หลักการเป็นกัลยาณชน ประกอบด้วย มีความพร้อมในเรื่องศรัทธา ศีล การเสียสละ และปัญญาความรู้ความสามารถ 2) หลักการครองคน ประกอบด้วย หลักสังคหัตถุธรรม 4 ประการ ได้แก่ การเสียสละ การพูดจาสุภาพ การทำตนให้เป็นประโยชน์ และการวางตนเหมาะสม และ 3) หลักการครองงาน ประกอบด้วย หลักอิทธิบาท 4 ประการ ได้แก่ รักศรัทธาในงานที่ทำ ขยัน เอาใจใส่ และหมั่นตรวจสอบปรับปรุง ซึ่งหากผู้บริหารใช้ หลักธรรมในการครองตน ครองคน และครองงาน จะทำให้เป็นนักบริหารที่ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ดังต่อไปนี้

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนและผู้นำในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดให้ผู้บริหารได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านพระพุทธศาสนา เช่น การปฏิบัติธรรม วิปัสสนากรรมฐาน การสวดมนต์ข้ามปี การเรียนหลักธรรมขั้นพื้นฐาน กิจกรรมฟังธรรม

เทศนาในวันพระ เป็นต้น กับประชาชนในท้องถิ่นเป็นประจำเพื่อสร้างความใกล้ชิด ปรับทัศนคติเชิงบวกของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นได้ดี

1.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลตำบล ผู้นำชุมชน และผู้นำในท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชจัดให้มีการศึกษาพระธรรมในวันหยุด โดยมีนักการเมืองท้องถิ่นร่วมเข้าศึกษาด้วย

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลตำบล ผู้นำชุมชน และผู้นำในท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช จัดให้ผู้บริหารได้เป็นส่วนหนึ่งของการถ่ายทอดหลักธรรมที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันผ่านทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้ที่สนใจ ได้นำไปศึกษาวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัย “คุณธรรมจริยธรรมที่นักการเมืองท้องถิ่นควรมี”

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัย “บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อพระพุทธศาสนา”

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัย “การนำหลักธรรมไปประยุกต์ใช้ในการปกครองของนักการเมืองท้องถิ่น”

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพล ใจจริง. (2566). มองระบอบเก่าผ่านสายตาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งชุดแรก. ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2567 จาก <https://today.line.me/th/v2/article/Kw11pmR>
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูปลัดสุวัฒนพุทธคุณ (สุเทพ ติเยียม). (2565). ภาวะผู้นำทางการเมืองเชิงพุทธเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(2): 263-274.
- พระมหาธณัญญกรณ จันทวณฺโณ (วรตันติ). (2564). หลักการครองตน ครองคน และครองงาน : รูปแบบการบริหารในยุค 4.0. บทความมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2567 จาก <https://plg.onab.go.th/th/file/get/file/20210727477926165c77710a0f6ac83e96d8e923163038.pdf>

พระมหานรินทร์ สุรปลโย (เอมพันธ์). (2563). การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนา
จริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ. (ดุขฎิณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิ
บัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: อักษร
เจริญทัศน์.

สุวรรณ แก้วนะ. (2564). การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรมของผู้บริหารเทศบาล
ในจังหวัดสมุทรปราการ. (ดุขฎิณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช. (2564). ข้อมูลทั่วไปจังหวัดนครศรีธรรมราช. ค้นเมื่อ
วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567 จาก [https://nakhonsithammarat.moc.go.th/th/
content/page/index/id/1055](https://nakhonsithammarat.moc.go.th/th/content/page/index/id/1055)

ผู้เขียน

โสรยา ประสพสุข*

คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
124 หมู่ที่ 3 ถนนภักดีฤทธิ ตำบลเชียรใหญ่ อำเภอเชียรใหญ่
จังหวัดนครศรีธรรมราช
e-mail : tantara0906@hotmail.com

พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
128 หมู่ 6 ถนนนครศรีฯ-ร้อนพิบูลย์ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัด
นครศรีธรรมราช